

Miesto na brehu rieky, na spojnici a otvorení mesta k Dunaju jasne definuje potrebu stavby verejnej. Budova je ľahká, vzdušná a nevytvára bariéru, požíva návštevníka dnu no zároveň stojí na troch jasných kameňoch, ktoré symbolizujú hlavné funkcie domu - tržnicu, multifunkčnú halu a knižnicu. Tieto funkcie sa medzi sebou premiešajú, komunikujú a sú flexibilné. Hranica medzi interiérom a dunajským nábrežím nie je budovou určená. Budova ako celok odpovedá na otázku kde sa Bratislavčania všetkých vekových kategórií môžu stretávať. Tržnica ako centrálny priestor svojim prevedením odkazuje na históriu miesta. Multifunkčná hala slúži všetkým kultúrnym podujatiam, nevyhraňuje sa a tým podporuje komunikáciu, ktorá je jedným z hlavných konceptov projektu. To všetko je prekryté knižnicou, inštitúciou, ktorá kapacitne dopĺňa nedostatky v meste. Budova, ktorá patrí všetkým sa stáva priestorom verejným, pôvodný urbanizmus jednotlivých skladov a ich hmotové riešenie - teda dlhé, úzke a nízke stavby orientované pozdĺž brehov. V duchu rešpektu k histórii a maximalizácie prístupu k Dunaju formou verejných priestorov a zelene bol tiež navrhovaný objekt športovej haly s pridruženými funkciami, ktorý je koncipovaný ako vertikálny verejný priestor vo viacerých výškových úrovniach. Objekt funguje na princípe jednotlivých objemov vložených do rámovej konštrukcie, ktorej materiálita odkazuje na industriálnu históriu územia. Objemy sú popretkávané zeleňou, pobytovými pavilónmi a exteriérovými ihriskami. Hranica medzi interiérom a exteriérom sa stráca. Funkcia generovaná využitím južného bazénu pre vodné športy ďalej generuje požadovaný pohyb ľudí a prepojenie mesta s vodou. Tam kde horizontálny líniový park v cipe medzi bazénmi končí, vertikálny park začína.

